

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Rådet	
2000/C 218/01	Rådets resolution af 26. juni 2000 om større trafiksikkerhed	1
2000/C 218/02	Resolution vedtaget af Rådet og arbejds- og socialministrene, forsamlet i Rådet af 29. juni 2000 om afbalanceret deltagelse af kvinder og mænd i arbejds- og familieliv . . .	5
2000/C 218/03	Rådets resolution af 29. juni 2000 om foranstaltninger vedrørende sundhedsdeterminanter	8
2000/C 218/04	Rådets konklusioner af 29. juni 2000 om lægemidler og folkesundhed	10

I

(Meddelelser)

RÅDET

RÅDETS RESOLUTION

af 26. juni 2000

om større trafikikkerhed

(2000/C 218/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som har haft en generel debat om Kommissionens meddelelse »Trafikkerhed: Hovedopgaver i EU-statusrapport og prioritering af foranstaltninger«, som Kommissionen forelagde den 20. marts 2000, udtrykker tilfredshed med meddelelsen, der indgår som led i andet EF-handlingsprogram for bedre trafikikkerhed i Den Europæiske Union for perioden 1997-2001,

- (1) minder om, at vedtagelse af foranstaltninger til forbedring af transportsikkerheden udtrykkeligt er nævnt i traktaten som fælles mål for transportpolitikken
- (2) finder, at større trafikikkerhed bør være en hovedprioritet i transportpolitikken på grund af det uacceptabelt høje antal døde og kvæstede som følge af trafikuheld i Europa, der medfører alvorlige fysiske, psykiske og materielle skader såvel for ofrene og deres familier som for samfundet som helhed
- (3) minder på ny om, at større trafikikkerhed er et ansvar, der påhviler alle, dvs. Den Europæiske Union, de nationale, regionale og lokale myndigheder i medlemsstaterne, bilindustrien, transportvirksomhederne, organisationerne og især selve vejnettets brugere
- (4) konstaterer, at der stadig er markante forskelle mellem medlemsstaterne hvad trafikulykker angår, hvilket ligeledes taler for en forstærket indsats, også på EF-plan

(5) konstaterer, at der med andet handlingsprogram blev indført et økonomisk aspekt i tilgangen til trafikikkerhedsproblematikken med en fastsættelse af de økonomiske omkostninger ved dødsfald, legemsbeskadigelse og materiel skade som følge af trafikulykker

(6) erkender, at udgifterne til forebyggelse af ulykker generelt er meget lavere end de omkostninger, ulykkerne og de deraf følgende skader medfører

(7) noterer sig, at på trods af den faldende tendens i det årlige antal ofre, hvoraf en stor del er børn og unge, er situationen ud fra et samfundsmæssigt synspunkt stadig så uacceptabel, at den forpligter alle involverede til at bidrage aktivt til at få reduceret antallet af ofre

(8) understreger betydningen af at fortsætte og intensivere det arbejde, der udføres inden for rammerne af de administrative aftaler om anvendelse og gennemførelse af fælles syn ved vejsiden

(9) deler det synspunkt, som Europa-Parlamentet har givet udtryk for ved sin beslutning af 11. marts 1998 om andet handlingsprogram⁽¹⁾, og hvorefter det er nødvendigt at anlægge en ny strategi, der kan øge fremskridtene inden for trafikikkerheden, bl.a. ved opstilling af en prioritetsliste over de foranstaltninger, der skal træffes på EF-plan i fremtiden

(10) finder det afgørende, at der gøres fremskridt med følgende foranstaltninger:

⁽¹⁾ EFT C 104 af 6.4.1998, s. 139.

I. LOVGIVNING

1. Ændring af direktiv 91/671/EØF⁽¹⁾, således at det bliver obligatorisk at bruge sikkerhedssele i alle køretøjer, der konstruktionsmæssigt allerede er indrettet til montering af sådant udstyr, og det gøres obligatorisk at bruge typegodkendte fastspændingsanordninger til børn.
2. Udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 92/6/EØF⁽²⁾ om hastighedsbegrænsende anordninger for køretøjer på over 3,5 tons til godstransport eller personbefordring under hensyntagen til den næste evalueringsrapport om de erfaringer, der er indhøstet i forbindelse med iværksættelsen af dette direktiv.
3. Vedtagelse af et direktiv om typegodkendelse af køretøjer med frontpartier, der er mindre aggressivt udformet ved påkørsel af de mest udsatte trafikanter, dvs. børn, fodgængere og cyklister.
4. Vedtagelse af et direktiv om obligatorisk brug af styrhjelm for førere af motorcykler og knallerter.
5. Ændring af direktiv 91/439/EØF⁽³⁾ om kørekort med henblik på at harmonisere underkategorierne af kort efter de forskellige køretøjstyper og bedre specificere anvendelsen af helbredskravene i forbindelse med kørekort.
6. Ændring af direktiv 71/127/EØF⁽⁴⁾ med henblik på at øge udsynet til siden og bagud og reducere de »døde vinkler«.
7. Foranstaltninger vedrørende problemet med spritkørsel: vedtagelse af en henstilling om spiritus- eller promillekørsel, hvor medlemsstaterne tilskyndes til navnlig at overveje

at vedtage en øverste grænseværdi på 0,5 mg/ml hos førere, dog med mulighed for lavere grænser generelt eller for bestemte kategorier af førere.

II. FORSKNING

1. Videreførelse og udbygning af arbejdet under det europæiske program for vurdering af nye biler (EuroNCAP) med det formål eventuelt at få medtaget flere krav, bl.a. til aktiv sikkerhed og fodgængeres sikkerhed; evaluering af resultaterne af EuroNCAP-programmet med hensyn til trafiksikkerhed.
2. Videreførelse af forskningen i trafiksikkerhedsproblemer, der skyldes adfærden hos bilister, der er påvirkede af narkotika og visse lægemidler, bl.a. med en undersøgelse af, hvilken kontrolpraksis der er den bedste i medlemsstaterne, og med udvikling af metoder til afsløring af narkotika-/medicinpåvirkning for at gøre kontrollen mere effektiv.
3. Videreførelse af forskningen med henblik på fastlæggelse af standarder for anvendelse af telematiksystemer i køretøjer, da udviklingen af disse systemer har stor aktuel betydning, og da der er brug for større viden om deres virkning af trafiksikkerheden.
4. Videreførelse af forskningen i brug af avanceret teknologi til hjælp for føreren, i biler og i infrastrukturen, der indeholder store muligheder for forbedring af trafiksikkerheden.
5. Videreførelse af evalueringen af teknologi, virkningen af hastighedsbegrænsende anordninger og indkredsning af eventuelle vanskeligheder af teknisk, organisatorisk, administrativt eller juridisk art for indførelse deraf, samt fastlæggelse af en sammenhængende strategi for afskaffelse af hindringerne for og fremme af markedsføringen af denne teknologi.
6. Videreførelse og intensivning af arbejdet med beskyttelse af personer i køretøjer i tilfælde af påkørsel bagfra (»piskesmældssulykker«).
7. Undersøgelse af muligheden for at anvende anordninger, der forhindrer køretøjer i at starte ved overskridelse af grænseværdierne for alkoholindhold, der er tilladt på nationalt plan.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/671/EØF af 16. december 1991 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende obligatorisk anvendelse af sikkerhedssele i køretøjer på under 3,5 tons (EFT L 373 af 31.12.1991, s. 26).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/6/EØF af 10. februar 1992 om montering og anvendelse af hastighedsbegrænsende anordninger i visse klasser af motorkøretøjer i Fællesskabet (EFT L 57 af 2.3.1992, s. 27).

⁽³⁾ EFT L 237 af 24.8.1991, s. 1.

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 71/127/EØF af 1. marts 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om førerspejle til motordrevne køretøjer (EFT L 68 af 22.3.1971, s. 1).

8. Videreførelse af arbejdet med installation af anordninger i køretøjer, der skal minde folk om at bruge sikkerhedssele, med henblik på at udvikle specifikationer.
 9. Undersøgelse af, om obligatorisk brug af styrthjelm for cyklister ikke risikerer at give negative sekundære virkninger for brugen af cykler, og undersøgelse af problemerne med en effektiv gennemførelse af foranstaltningen.
 10. Fortsættelse af undersøgelsen af nytten og følgerne af permanent at have enten nærlyset eller særlige lygter tændt i dagtimerne.
 11. Undersøgelse af eventuelle sekundære virkninger af, at airbaggen udløses, især ved gentagne sammenstød.
 12. Undersøgelse af virkningerne af og mulighederne for eventuel obligatorisk montering på lette køretøjer af indstillelige hastighedsbegrænsende advarselsanordninger, der kan aktiveres af føreren.
5. Oprettelse af et integreret informationssystem til indsamling, sammenligning, fortolkning og udbredelse af statistikker om alle trafikikkerhedsaspekter i Den Europæiske Union.
 6. Fremme af udveksling af oplysninger på europæisk plan om hjælp til trafikofre, da det står klart, at en forbedring af effektiviteten heraf er én af de faktorer, der kan medvirke til at nedbringe antallet af trafikdræbte.
 7. Opstilling af retningslinjer for udbredelse af oplysninger om bedste praksis ved udformningen af »fejltolerante« infrastrukturer, forbedring af »sorte pletter« og orientering af bilisterne om, at disse findes.
 8. Fremme af udveksling af oplysninger om bedste strategi for oplysningskampagner.

III. OPLYSNING

1. Fremme af formidlingen af resultaterne af de forsøgskampagner, der er gennemført inden for rammerne af EuroN-CAP-programmet.
2. Fremme af øget udveksling af oplysninger om trafikikkerhed, især gennem udnyttelse af EU's database Care⁽¹⁾, da både kvalitative og kvantitative oplysninger kan pege på prioriteter og foranstaltninger til fastlæggelse af trafikikkerhedspolitikker.
3. Fremme af oplysningskampagner vedrørende konsekvenserne af spiritus- eller promillekørsel og kørsel med for høj hastighed.
4. Fremme af oplysningskampagner vedrørende vigtigheden af, at brugere af køretøjer anvender sikkerhedssele og brugere af tohjulede køretøjer styrthjelm.

⁽¹⁾ Rådets beslutning 93/704/EF af 30. november 1993 om oprettelse af en EF-databank vedrørende trafikulykker (EFT L 329 af 30.12.1993, s. 63).

IV. KONKLUSION

På baggrund af ovenstående og i betragtning af målet: at få nedbragt antallet af ulykker så meget som muligt

- 1) støtter Rådet Kommissionens henstilling om at opfordre de nationale, regionale og lokale myndigheder i medlemsstaterne til at beregne omkostningerne ved trafikikkerhedsforanstaltninger og til at kontrollere deres virkning, så man kan sammenligne udgifterne med besparelserne ved forebyggende ulykker
- 2) opfordrer det ovennævnte myndigheder til at øge investeringerne i trafikikkerhedsprojekter og skabe nye incitamenter, især økonomiske, der kan fremskynde investeringer i sikkerhed på alle niveauer
- 3) tilskynder det medlemsstaterne til at gennemføre konventionen om afgørelser om frakendelse for førerretten, der blev undertegnet den 17. juni 1998⁽²⁾.
- 4) opfordrer det medlemsstaterne til at afslutte det arbejde, der allerede er påbegyndt inden for rammerne af Schengen-aftalen med henblik på indgåelse af en aftale vedrørende samarbejde om retsforfølgning af færdselsforseelser og fuldbyrdelse af bøder og afgifter pålagt for sådanne forseelser.

⁽²⁾ EFT C 216 af 10.7.1998, s. 2.

- Endvidere opfordrer Rådet Kommissionen til
- 5) så hurtigt som muligt at forelægge ovennævnte forslag til retsakter
- 6) at fortsætte forsknings- og oplysningsarbejdet
- 7) i samarbejde med medlemsstaterne at fortsætte arbejdet med at forbedre kvaliteten af Care-databanken og at harmonisere de anvendte begreber
- 8) ved udarbejdelsen af næste handlingsprogram at tage hensyn til:
- denne resolution
 - de eventuelle foranstaltninger, der gør det muligt at reducere de negative virkninger, som for høj hastighed har på trafiksikkerheden
 - muligheden for at fastsætte et konkret mål for nedsættelsen af det samlede antal trafikofre i Den Europæiske Union.
-

RESOLUTION VEDTAGET AF RÅDET OG ARBEJDS- OG SOCIALMINISTRENE, FORSAMLET I RÅDET**af 29. juni 2000****om afbalanceret deltagelse af kvinder og mænd i arbejds- og familieliv**

(2000/C 218/02)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG ARBEJDS- OG SOCIALMINISTRENE, FORSAMLET I RÅDET,

tages hensyn til, når det drejer sig om at forene arbejds- og familieliv.

som tager følgende i betragtning:

- (1) Ifølge Amsterdam-traktaten har Fællesskabet til opgave at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder, og Fællesskabet har fået nye handlemuligheder, specielt gennem artikel 2, 3, 137 og 141 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.
 - (2) Gennemførelse af princippet om ligestilling mellem mænd og kvinder kræver ubetinget, at der findes løsningsmuligheder, der kan kompensere for kvinders vanskeligere vilkår med hensyn til adgang til og deltagelse i arbejdsmarkedet, og mænds vanskeligere vilkår med hensyn til deltagelse i familielivet, der skyldes sociale adfærdsmønstre, som endnu bygger på den forudsætning, at det ulønnede arbejde med at sørge for familien først og fremmest er kvinders ansvar, og at lønnet beskæftigelse i erhvervslivet først og fremmest er mænds ansvar.
 - (3) Princippet om ligestilling mellem mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og arbejde kræver en ligelig fordeling mellem erhvervsaktive fædre og mødre, navnlig for så vidt angår behovet for at være fraværende fra arbejdspladsen for at sørge for børn eller andre pårørende.
 - (4) Kvinders og mænds afbalancerede deltagelse på både arbejdsmarkedet og i hjemmet, hvilket er en fordel både for mænd og kvinder, er et nødvendigt element for samfundsudviklingen, og moderskabet, faderskabet og børns rettigheder er væsentlige sociale værdier, som samfundet, medlemsstaterne og Det Europæiske Fællesskab bør beskytte.
 - (5) Både mænd og kvinder har ret til at forene arbejds- og familieliv uden kønsdiskrimination.
 - (6) Der findes en omfattende fællesskabsret, tillige med andre relevante initiativer i EU-sammenhæng, som der skal
 - (7) Ifølge Rådets afgørelse 2000/228/EF af 13. marts 2000 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik for år 2000⁽¹⁾ bør ligestillingspolitikken styrkes, idet der bør lægges særlig vægt på nødvendigheden af at indføre foranstaltninger med henblik på at forene arbejds- og familieliv. Afgørelsen understreger betydningen for både mænd og kvinder af politikker vedrørende orlov, forældreorlov og deltidsarbejde samt fleksible arbejdstidsordninger, der under overholdelse af den nødvendige ligevægt mellem fleksibilitet og sikkerhed er i både arbejdsgivernes og arbejdstageres interesse.
 - (8) Det Europæiske Råd anerkendte på mødet den 23. og 24. marts 2000 i Lissabon betydningen af at uddybe alle aspekter af lige muligheder, herunder mindskelse af kønsopdelingen på arbejdsmarkedet, og give bedre muligheder for at forene arbejds- og familieliv, og det slås fast, at en af de aktive beskæftigelsespolitikkers overordnede målsætninger bør være at øge andelen af kvinder i beskæftigelse til over 60 % i 2010.
 - (9) Der findes en række internationale instrumenter og aftaler, der sigter mod at forene arbejds- og familieliv, navnlig i FN's, i Europarådets og Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) regi.
- og som tager hensyn til følgende:
- (10) I henhold til artikel 141, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab er det vigtigt at beskytte såvel mandlige som kvindelige arbejdstageres rettigheder i forbindelse med faderskab, moderskab eller forening af arbejds- og familieliv.
 - (11) Begyndelsen af det 21. århundrede har symbolsk betydning for indførelsen af en ny samfundskontrakt på lige-

⁽¹⁾ EFT L 72 af 21.3.2000, s. 15.

stillingsområdet, hvor reel lighed mellem kvinder og mænd i den offentlige og private sfære af samfundet vil blive anerkendt som et kriterium for demokrati og som en forudsætning for aktivt medborgerskab og en garant for den enkeltes autonomi og frihed, der skal afspejle sig i alle Den Europæiske Unions politikker,

sonligt at tage faderorlov, der ikke kan overføres til moderen, efter et barns fødsel eller adoption, idet deres rettigheder, der har tilknytning til arbejdskontrakten, bevares: denne faderorlov skal kunne tages samtidig med barselsorloven, uanset barselsorlovens og faderorlovens varighed

1. FASTSLÅR:

- a) at målet om mænds og kvinders afbalancerede deltagelse i arbejds- og familieliv og det dermed forbundne mål om mænds og kvinders afbalancerede deltagelse i beslutningsprocessen er to forudsætninger, der er særlig relevante for lighed mellem kvinder og mænd
- b) at det er nødvendigt med en samlet og integreret tilgang til spørgsmålet om forening af arbejds- og familieliv som en ret for både mænd og kvinder, der er en betingelse for selvrealisering i det offentlige liv og i samfundslivet, i familie- og privatsfæren, en væsentlig social faktor og et ansvar, der påhviler samfundet, medlemsstaterne og Det Europæiske Fællesskab
- c) at det er nødvendigt at gøre en stor indsats og iværksætte konkrete foranstaltninger, der skal følges op og evalueres, navnlig ved hjælp af egnede indikatorer, for at skabe de struktur- og holdningsændringer, der er påkrævede for at sikre afbalanceret deltagelse af mænd og kvinder på arbejdet og i familien
- d) at der er brug for at fremme foranstaltninger for at forbedre livskvaliteten for alle, i respekt og aktiv solidaritet mellem mænd og kvinder og over for både de kommende og de ældre generationer,

2. OPMUNTRER medlemsstaterne til

- a) i deres regeringsprogram at styrke mænds og kvinders lige deltagelse i arbejds- og familieliv som en af de grundlæggende betingelser for reel lighed, idet de angiver de konkrete, både horisontale og specifikke, foranstaltninger, der skal vedtages
- b) at opstille samlede, integrerede strategier for at nå frem til afbalanceret deltagelse af mænd og kvinder i arbejds- og familieliv, idet følgende foranstaltninger tages i betragtning med forbehold af, at medlemsstaterne allerede måtte følge en bedre praksis:
 - i) gennem en vurdering af muligheden for, at de enkelte retssystemer giver mandlige arbejdstagere ret til per-

- ii) gennem en vurdering af muligheden for, at de enkelte retssystemer giver mandlige arbejdstagere sådanne rettigheder, at de kan yde en større støtte til familielivet med henblik på realiseringen af ligestilling
- iii) gennem styrkelse af foranstaltninger, der giver incitamenter til en afbalanceret fordeling mellem arbejdstagere, både mænd og kvinder, med hensyn til at sørge for børn, ældre, handicappede eller andre personer
- iv) gennem styrkelse af foranstaltninger, der giver incitamenter til at udvikle støttefaciliteter til familierne og fastsættelse af kriterier for vurdering af resultaterne med henblik på en forbedring af pasningstrukturerne for børn
- v) gennem ydelse af særlig støtte til enlige forældre, når det er nødvendigt
- vi) gennem en vurdering af muligheden for en harmonisering af skole- og arbejdsdagens længde
- vii) ved at undersøge, om det er muligt at lade foreningen af arbejde og familieliv indgå i læseplaner som en forudsætning for lighed mellem kvinder og mænd
- viii) ved at indsamle informationen og med jævne mellemrum offentliggøre rapporter med tal over kvinders og mænds beskæftigelsesfrekvens, mænds og kvinders deltagelse i familielivet og om mænds og kvinders brug af barselsorlov, faderorlov og forældreorlov og virkningen heraf på henholdsvis mænds og kvinders situation på arbejdsmarkedet, så man får et præcist billede af den reelle situation og kan gøre offentligheden bevidst om problemet
- ix) ved at give støtte til videnskabelig forskning på dette område for at gøre det muligt at udvikle nye idéer og koncepter
- x) ved at indføre tilskyndelses- og støtteforanstaltninger rettet mod ikke-statslige organisationer, der arbejder aktivt hen imod målet for denne resolution

- xi) ved med jævne mellemrum at udarbejde, iværksætte og fremme oplysnings- og opmærksomhedskampagner for at foranledige en mentalitetsændring, både i befolkningen som helhed og blandt specifikke målgrupper
- xii) ved at opfordre erhvervslivet, især små og mellemstore virksomheder, til at indføre og udbygge en ledelsespraksis, der tager hensyn til mandlige og kvindelige arbejdstageres familieliv,
3. OPFORDERER Det Europæiske Fællesskabs institutioner og organer til
- a) i deres egenskab af arbejdsgivere og på grundlag af en opgørelse at iværksætte foranstaltninger, der fremmer afbalanceret ansættelses- og udviklingsmuligheder for kvinder og mænd som et bidrag til bekæmpelse af den horisontale og vertikale opdeling af arbejdsmarkedet
- b) med jævne mellemrum at evaluere resultaterne heraf og sørge for, at de offentliggøres,
4. OPFORDERER Kommissionen til
- a) bl.a. som led i fællesskabsinitiativprogrammerne at intensivere sit arbejde med at informere, bevidstgøre, tilskynde til forskning og iværksætte pilotaktioner med henblik på at foranledige afbalanceret deltagelse af kvinder og mænd i arbejds- og familieliv
- b) i sit femte handlingsprogram om lige muligheder for kvinder og mænd at tage hensyn til denne resolution, bl.a. ved at gøre spørgsmålet om mænds og kvinders lige ansvar for familien synligt blandt de strategiske mål og ved at lægge passende vægt på aktioner, der fremmer afbalanceret deltagelse af mænd og kvinder i arbejds- og familieliv
- c) i overensstemmelse med de nye krav i artikel 2 og 3, artikel 137, stk. 1, og artikel 141, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og under hensyntagen til ovennævnte femte rammeprogram at foreslå nye måder for afbalanceret deltagelse af mænd og kvinder i arbejds- og familieliv
- d) at søge at udbygge dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på europæisk plan, under fuld hensyntagen til deres selvstændighed, med henblik på at fremme ligestillingen mellem kvinder og mænd i kombinationen af arbejds- og familieliv
- e) at sikre, at medlemsstaterne informeres regelmæssigt om de fremskridt, som gøres på dette område,
5. OPFORDERER offentlige og private arbejdsgivere, arbejdstagere og arbejdsmarkedets parter til i medlemsstaterne og på europæisk plan
- a) at intensivere bestræbelserne på at sikre afbalanceret deltagelse af mænd og kvinder i arbejds- og familieliv, bl.a. gennem tilrettelæggelsen af arbejdstiden og afskaffelse af de vilkår, der fører til forskelsbehandling i aflønningen af kvinder og mænd
- b) specielt at få arbejdsmarkedets parter til at bestræbe sig på at finde løsninger med henblik på at fremme afbalanceret deltagelse af kvinder og mænd i arbejdslivet,
6. FORPLIGTER SIG TIL med jævne mellemrum at drøfte temaerne i denne resolution i et lignende regi som vedrørende afbalanceret deltagelse af mænd og kvinder i beslutningsprocessen.
-

RÅDETS RESOLUTION**af 29. juni 2000****om foranstaltninger vedrørende sundhedsdeterminanter**

(2000/C 218/03)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som tager følgende i betragtning:

- (1) Det Europæiske Fællesskab skal bidrage til at sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau.
- (2) Centrale udfordringer i den forbindelse omfatter genetiske, biologiske, livsstils- og adfærdsrelaterede, miljømæssige, sociale, økonomiske og politiske faktorer, som kan have en betydelig indvirkning på menneskers sundhed.
- (3) Fællesskabet bør altid være rustet til at tage disse udfordringer op både med hensyn til politik og foranstaltninger og med hensyn til passende politiske og administrative strukturer, navnlig i betragtning af Fællesskabets fremtidige udvidelse.
- (4) Nogle af disse faktorer kan påvirkes af den enkeltes handlemåde og andre af organiserede bestræbelser fra samfundets side, herunder institutioner på nationalt og europæisk plan, enten direkte eller indirekte.
- (5) Det Europæiske Fællesskabs fremtidige sundhedsstrategi bør, inden for de beføjelser, som traktaten giver, sigte mod at inddrage faktorer, der fungerer som sundhedsdeterminanter, gennem forebyggelse og sundhedsfremmende foranstaltninger samt udvikling af sundhedspolitikker på alle andre områder af Fællesskabets virksomhed.
- (6) NOTERER SIG resultatet af drøftelserne på den europæiske konference om sundhedsdeterminanter i Den Europæiske Union, som fandt sted den 15.-16. marts 2000 i Evora, hvori der især lægges vægt på mental sundhed og unges sundhed samt på tobak, alkohol og ernæring, og som anbefaler en række praktiske og målrettede foranstaltninger, der kan tage udfordringerne op på disse områder.
- (7) UNDERSTREGER behovet for, at Fællesskabet målretter sine foranstaltninger mod forebyggelse af sygdomme og fremme af sundheden med henblik på at nedbringe antallet af tidlige dødsfald, der skyldes sygdomme, som kan forebygges, og maksimerer EU-befolkningens forventede handicapfrie levealder.
- (8) UNDERSTREGER, at Fællesskabet bør overveje, på hvilke områder det mest virkningsfuldt kan sætte ind, og derpå udarbejde og gennemføre relevante strategier i nært samarbejde med medlemsstaterne uden at glemme den nødvendige hensyntagen til de væsentlige kulturelle og socioøkonomiske forskelle mellem medlemsstaterne.
- (9) FINDER, at de stadig større forskelle for så vidt angår sundhedsstatus og sundhedsresultater mellem og inden for medlemsstaterne kræver nye og koordinerede bestræbelser både på nationalt plan og på fællesskabsplan og nødvendiggør, at Fællesskabets sundhedsstrategi koncentrerer sig om at tage hånd om sundhedsmæssige uligheder.
- (10) UNDERSTREGER betydningen af Fællesskabets nye folkesundhedsstrategi, der bygger på aktiviteter vedrørende specifikke determinanter, som er taget fra de eksisterende programmer, navnlig for så vidt angår tobak, ernæring og alkohol; understreger, at det er vigtigt ikke blot at sikre kontinuitet i forhold til eksisterende foranstaltninger, men også at bringe arbejdet med disse spørgsmål videre på en helt igennem sammenhængende og systematisk måde.
- (11) PÅPEGER, at Fællesskabet råder over en bred vifte af politikker og midler, hvorved det kan tilvejebringe en betydelig og gavnlig ændring i den måde, hvorpå nogle af de vigtigste sundhedsdeterminanter kan påvirke menneskers sundhed, og kræfter og ressourcer må derfor bringes til at trække på samme hammel, så der inden for den enkelte sektor kan gøres konkrete fremskridt i retning af en sådan ændring.
- (12) BETONER behovet for at udvikle ekspertise i vurdering af virkningen af andre områders politik på sundheden og sundhedsdeterminanterne.

- (13) UNDERSTREGER, at det er af afgørende betydning, at videnskabelig viden deles med andre og formidles.
- (14) NOTERER SIG MED TILFREDSHED Kommissionens tilsagn om at udvikle en bred sundhedsstrategi og at forelægge et nyt folkesundhedsprogram, som vil komme til at indeholde en række specifikke foranstaltninger, der tager sigte på at påvirke sundhedsdeterminanter ved hjælp af en sundhedsfremmende og sygdomsforebyggende indsats på grundlag af en politik, der går på tværs af sektorerne; er enig med Kommissionen i, at der er behov for at tilvejebringe det nødvendige vidensgrundlag herfor, og der må derfor etableres et virkningsfuldt sundhedsovervågningsystem til dette formål.
- (15) OPFORDERER Kommissionen til at tage hensyn til disse betragtninger såvel som til resultaterne af midtvejsevalueringerne af de eksisterende programmer, når den skal udarbejde detaljerede planer og gennemførelsesstrategier for det nye folkesundhedsprogram, og når den skal sikre
- en smidig overgang fra de eksisterende handlingsprogrammer.
- (16) OPFORDERER Kommissionen til sammen med eksterne evalueringsekspertter at evaluere de eksisterende programmer, som er omhandlet i deres beslutninger, inden der påbegyndes et nyt handlingsprogram, så evalueringresultaterne kan anvendes i det nye programs indledningsfase.
- (17) OPFORDERER Kommissionen til i det videre arbejde med den brede sundhedsstrategi at udnytte alle tænkelige muligheder for en fællesskabsindsats i forbindelse med sundhedsdeterminanter under anvendelse af alle de indsatsmuligheder, som traktaten giver mulighed for, for derigennem til fulde at sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau i fastlæggelsen og implementeringen af Fællesskabets politik og indsats på alle områder.
- (18) OPFORDERER medlemsstaterne til at yde deres fulde støtte til en sådan politik og til at lette gennemførelsen heraf både på nationalt plan og på fællesskabsplan.
-

RÅDETS KONKLUSIONER**af 29. juni 2000****om lægemidler og folkesundhed**

(2000/C 218/04)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

- (1) NOTERER SIG konklusionerne af drøftelserne på den europæiske konference om lægemidler og folkesundhed den 11.-12. april 2000 i Lissabon om det fremtidige europæiske system for vurdering og kontrol af lægemidler, betydningen af lægemidlers forøgede terapeutiske værdi, aspekter ved bestemmelse af innovation og forskning, rationel anvendelse af lægemidler, betydningen og udviklingstendenser for lægemiddelinformationssystemer, den øgede anvendelse af generiske lægemidler samt grundlæggende spørgsmål i forbindelse med veterinærlægemidler.
- (2) FREMHÆVER det fortsatte behov for regulering af lægemiddelsektoren på nationalt plan eller fællesskabsplan alt efter, hvad der er mest hensigtsmæssigt, så privat lægemiddelforsyning kan forenes med sociale målsætninger. Politikken skal sikre bredest mulig adgang til passende lægemidler og tage udfordringerne fra dynamiske lægemiddelmarkeder op under hensyn til den europæiske medicinalindustri betydning som en effektiv førende teknologi-sektor med stor værditilvækst, som skaber job til højt kvalificerede personer. Fællesskabet har i denne forbindelse lejlighed til inden for rammerne af de beføjelser, der er fastsat i traktaten, at bistå medlemsstaterne i deres bestræbelser på at forfølge sundhedspolitiske og industri-politiske målsætninger. Dette er særligt vigtigt i forbindelse med udvidelsen.
- (3) UNDERSTREGER, at den kommende revision af Fællesskabets lægemiddellovgivning bør finde sted under fuld hensyntagen til, at de centrale og decentrale godkendelsesprocedurer er og skal være baseret på princippet om samarbejde og snæver inddragelse af medlemsstaterne i godkendelsesprocessen.
- (4) FREMHÆVER, at det er meget vigtigt at finde frem til lægemidler med mærkbart forøget terapeutisk værdi for at fremme innovation, hvilket er af afgørende betydning ikke alene ud fra et sundhedsbeskyttelsesperspektiv, men også ud fra en erhvervspolitisk synsvinkel, og at dette kræver relevant grundforskning og anvendt forskning såvel på nationalt plan som på fællesskabsplan.
- (5) MINDER OM betydningen af foranstaltninger inden for rammerne af strategien til bekæmpelse af antimikrobiel resistens, jf. de resolutioner, som Rådet (sundhed) og Rådet (landbrug) vedtog på samlingerne henholdsvis den 8. juni og den 12. december 1999.
- (6) PÅPEGER, at det i betragtning af, at de øgede krav til sundhedspleje lægger stort pres på de disponible midler, er bydende nødvendigt, at udgifter til lægemidler ligesom alle andre områder inden for sundhedspleje vurderes for at sikre en rationel anvendelse af lægemidler, og mener, at samarbejde mellem medlemsstaterne for at udveksle erfaringer og udvikle evalueringemetoder kan være meget værdifuldt i denne henseende.
- (7) FINDER det vigtigt at udvikle databaser, der kan give sektoruafhængig lægemiddelinformation til fagfolk i sundhedssektoren samt i relevante tilfælde til befolkningen, f.eks. om generiske lægemidler. Dette bør ske parallelt med udvidelsen af de eksisterende informationssystemer.
- (8) UNDERSTREGER, at fremme af anvendelsen af generiske lægemidler kan medføre et kraftigt fald i udgifterne til lægemidler, idet den fremmer omkostningseffektiv anvendelse. Anvendelsen af generiske lægemidler giver også en margen i lægemiddeludgifterne, som kan hjælpe med til at betale for nye innovative produkter.
- (9) PÅPEGER, at der melder sig spørgsmål om kvalitet, sikkerhed og virkningsfuldhed af lægemidler til veterinær brug på samme måde som i forbindelse med humanmedicinske lægemidler. Endvidere skal man overveje forbrugersikkerheden vedrørende varer af animalsk oprindelse, sikker anvendelse af veterinærlægemidler, politikker for udryddelse af visse smitsomme sygdomme, mulig spredning i miljøet og beskyttelse mod former for misbrug.
10. OPFORDRER Kommissionen til at tage hensyn til ovenstående betragtninger, når de er relevante for udarbejdelsen af detaljerede planer og gennemførelsesstrategier til det

nye folkesundhedsprogram samt den forestående revision af Fællesskabets lægemiddellovgivning.

for at fremme samarbejde og erfaringsudveksling mellem medlemsstaterne, under anvendelse af alle de indsatsmuligheder, som er indeholdt i traktaten.

11. OPFORDRER INDTRÆNGENDE Kommissionen til i det videre arbejde med den brede sundhedsstrategi at udnytte alle tænkelige muligheder for en fællesskabsindsats i forbindelse med lægemidler og folkesundhed, især en indsats

12. OPFORDRER medlemsstaterne til at yde deres fulde støtte til en sådan politik og til at lette gennemførelsen heraf både på nationalt plan og på fællesskabsplan.
